

Til lovforslag nr. L 216. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 26. marts 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik

[af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i to møder.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* inden for flertallet (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) finder ikke, at de i lovforslaget nævnte afstemningstemaer, således som de er udformet, er egnede til en folkeafstemning.

Mindretallet bemærker særligt, at dele af lovforslaget vil være uigennemførlige, uanset hvad et afstemningsresultat måtte vise. En gennemførelse af lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 2, om ophævelse af retskravet på familiesammenføring vil således i relation til EF-statsborgere være i strid med EF-retten.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* og bemærker i øvrigt:

Fremskridtspartiet finder det betænkeligt, at adskillige ledende politikere til pressen kan udtale sig om, at vi i Danmark har brug for flere folkeafstemninger, og så alligevel afviser det ene forslag efter det andet fra Fremskridtspartiet om at sende aktuelle politiske emner ud til folkeafstemning.

Samtidig kan det ses af Observaundersøgelser, at hele 55 pct. af den danske befolkning

ønsker en folkeafstemning om udlændingeloven, jf. B.T. den 26. oktober 1991 side 12, hvor kun 36 pct. siger nej, hvilket altså er i direkte modstrid med flertallet i Folketinget.

Det belyser meget fint, at Folketingets parti-er ikke er i overensstemmelse med deres vælgere på afgørende punkter, her spørgsmålet om folkeafstemning om udlændingeloven.

Når vælgerne går til valgurnerne op til folketingsvalg, er det de færreste, som er 100 pct. enige med det parti, som de stemmer på, og det er derfor kun rimeligt, at vælgerne spørges selektivt om store, afgørende politiske spørgsmål, hvilket flere ledende politikere også er enige i, når de taler med pressen og skal markedsføre sig og servere valglækset. Til gengæld kniber det for de selv samme politikere at trykke på de rigtige knapper i folketingssalen, når vi når frem til den endelige vedtagelse af udmærkede forslag fra Fremskridtspartiet.

Argumenterne imod dette lovforslag var, at spørgsmålene var alt for koncise, og at man ikke kunne stille de pågældende spørgsmål, da det vil støde på problemer.

Et sådant argument ville også kunne accepteres af Fremskridtspartiet, hvis de pågældende politikere så seriøst var gået ind i arbejdet for at finde de spørgsmål, som man kan stille befolkningen. Men nej, det gider man selvfølgelig ikke, for det er jo nemmere at profilere sig i pressen og så siden løbe fra sine løfter til vælgerne.

Ved et tidligere, tilsvarende lovforslag fra Fremskridtspartiet, hvor der ikke var sat en